

maa det ogsaa være villigt til at give Midler til, at Sagen kan fremmes.

Finantsministeren (Estrup): Af de fem Vædringsforslag, som vedkomme Finantsministeren særlig, ere de tre tiltraadte af Udvalget, og de to staa i en saadan Forbindelse med Finantslovforslaget for næste Aar, at de i Virkeligheden eller nærmest finde deres Afgjørelse ved den endelige Behandling af dette. Der er altsaa kun for mig tilbage at udtale mig om den Henstilling, der under Nr. 4 er gjort i Anledning af, at der er forlangt og formentlig bliver bevilget et Beløb til en Veie i Kirkeværlose Sogn. Jeg skal ikke udtale mig om, hvad der kunde gøres for at faae det saa ofte omtalte Misforhold mellem de kommunale Ydelser af Landets Skovharkorn og af Landets øvrige Harkorn udjævnet — dette store Væmne skal jeg vel vogte mig for at komme ind paa — men jeg skal kun gjøre den Bemærkning, at dette Spørgsmaal ikke staaer i nogen Forbindelse med den foreliggende Bevilling. Der vilde have været akkurat samme Anledning til at begjære dette særlige Tilskud til den kommunale Veie, hvad enten Statens nærliggende Skov var høit eller lavt bestattet, det vilde aldeles ingen Forskjel have gjort. Det er en kommunal Veie, som man fra Kommunens Side kun har villet gjøre i Stand, naar de interesserede Lodsseiere vilde tilskyde et vist Beløb, og Staten er blandt de interesserede Lodsseiere, det er altsaa som særlig Interessent i Veianlægget, at Staten skal yde Bidrag, men paa ingen Maade for at supplere et for ringe kommunalt Bidrag fra Skovene. Der er paa Tillægsbevillingslovforslaget opført en anden Bevilling af ganske samme Art til et Distrikt øvre i Sylland, hvor Staten har en stor Plantage, og der har man ogsaa fundet det rimeligt og billigt, at, naar et nyt Veianlæg kommer særlig Skoven til Gode, hder man ligesom de andre Beboere et særligt Bidrag dertil. Den ærede Ordfører omtalte, saa vidt jeg opfattede ham, ikke en Henstilling, som er gjort af hele Udvalget, om, at man vilde foretage en Forandring for Fremtiden i Formen for Tillægsbevillinger. Jeg skal ikke indvende Noget derimod, men kun udtale, at for saa vidt den anden Afdeling af Rigsdagen nærer samme Anskuelse om Ustueligheden af at forandre Formen, skal der ikke være Noget til Hinder derfor for mit Vedkommende.

Krigsministeren (Wahnsøn): Jeg skal kun udtale mig kort om et af de Punkter, som vedrøre Krigsministeriets Budget, nemlig Afstemningspunktet under Nr. 29, og

kan iøvrigt ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for Mindretallet udtalte. Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at, naar Krigsministeriet har ladet udføre Fornyelsen af Dækket paa den militære Svømmeslaade i Nyborg, uagtet Bevillingen var nægtet paa Finantsloven, er man naturligvis gaaet ud fra, at Folkethinget og Rigsdagen i det Hele ikke ved denne Nægtelse har villet antyde, at den principmæssig for Fremtiden vilde indskrænke Soldaternes Svømmesøvelser eller passende Afgang til Badning; var der faldet Ytringer i den Retning, havde man ikke ladet Arbeidet udføre. Man er derimod gaaet ud fra, at Nægtelsen var begrundet i et urigtigt Skjøn i Diebliffet over det vedkommende Dæks Tilstand, man er gaaet ud fra, at Rigsdagen har troet, at Dækket kunde holde et Aar eller to endnu. Da det nu imidlertid har viist sig, at det ikke kunde det, har det forekommet mig rigtigt, navnlig da det var en saa overordentlig ringe Overskrivelse, at lade Reparationen af Dækket udføre. Dertil skal jeg indskrænke mig.

Ordføreren (Tauber): Jeg skal takke den høitærede Finantsminister for det Tilfagn, han gav om at forandre Formen for Tillægsbevillingen i den af Udvalget antydede Retning, hvis denne Forandring ogsaa maatte finde Tilslutning fra anden Side. Hvad angaar de to Punkter, som ere blevne Gjenstand for Forhandling, skal jeg angaaende Skovveien i Kirkeværlose Sogn bemærke, at det ses af Anmærkningerne, at denne Veie er bleven anlagt af Kommunen efter Paalæg af Amtet; følgelig har der ikke været nogen Pligt eller Fornødenhed til at yde Bidrag dertil, for at Veien kunde komme i Stand, og det ses heller ikke, at Statskassen har været nødt dertil; der staaer kun, at man maa finde det billigt. Hvad det store Spørgsmaal angaar om større Bidrag til Kommunens Skovharkorn skal jeg selvfølgelig ikke fordybe mig i dette Spørgsmaal; det er kun en Opfordring, som Udvalget har fundet Anledning til at rette til Ministeriet, og som det oftere finder Anledning til, hver Gang der er Tale om Veie, som Statskassen have Interesse af, og hvortil der begjæres Bidrag fra Staten. Men den høitærede Minister havde ikke Ret i, at dette Spørgsmaal ikke stod i nogen Forbindelse med det foreliggende Forslag, thi derpaa Skovene i Kirkeværlose Sogn havde ydet Bidrag af deres Harkorn, vilde det ikke have været billigt, om Statskassen ydede noget særligt Bidrag til en offentlig Veie, som Kommunen anlagde efter Amtets Paalæg, saa vilde denne Villighed falde bort. Og naar det ærede Medlem for